

Українська Католицька Церква Св.Родина

Парох: о. Микола Олвіян Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757

Pastor: Fr. Olvian Nicolae Popovici

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

No. 48/18

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

December 9, 2018 / Грудень 9, 2018

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя - 28-а по Зісланні Святого Духа, 9 - го Грудня, 2018 р.

Прп. Алінія Стовпника. Оновлення храму святого великомученика Георгія, що в Києві перед воротами святої Софії (1051 р.).

Глас 3: **Апостол:** до Колосян 1:12-18. / **Євангеліє:** Лука 18:35 – 43.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Марії Смеричинської з нагоди її 80 – ліття та всієї Родина, зам. І. Смеричинський) - укр. мовою.

12:00 год. обіда – Літургія для дітей та батьків – на двох мовах.

Понеділок, 10-го Грудня, 2018. Св. влкч. Якова Персянина. Прп. Палладія.

7:00-год. вечора – Боже Благословення для Марії і всієї Родина, зам. Родина. (3)

8:00 год. вечора – Читання та роздуми над Святим Письмом.

(з понеділка по п'ятницю)

Вівторок, 11-го Грудня, 2018. Прпмч. Стефана Нового. Св. мч. Іринарха.

9:00 год. ранку – Боже Благословення для Василя, Сімона, Ісаї, зам. Родина

Середа, 12-го Грудня, 2018. Св. мч. Парамона. Св. мч. Філумена.

7:00-год. вечора – ✠ Петро/Панахида, (15 - а річниця), зам. Марія Балабан

Четвер, 13-го Грудня, 2018. Св. всехвального ап. Андрея Первозванного.

Увага: Це є урочисте свято.

9:00 год. ранку – За Парафіян - укр. мовою.

7:00 год. вечора – Служба Божа (Спеціальна інтенція), зам. Матері в Молитві - укр. мовою.

8:15 год. вечора – Вервиця, Молитви до Фатімської М. Б.

П'ятниця, 14-го Грудня, 2018 р. Св. прор. Наума.

9:00 год. ранку – За здоров'я Роберта та Летісії Налевайко, зам. Наталія П.

10:00 год. ранку – Панахида в Пам'ять пок. ✠ Мирослава Івана Кардинала Любачівського

Субота, 15-го Грудня, 2018 р. Св. прор. Авакума.

5:00 год. вечора – Боже Благословення для Андрія Танчак та його Родина; Боже Благословення для Вікторії Смеричинської та всієї Родина Смеричинських, зам. Ігор Смеричинський.

6:00 год. вечора – Вечірня

Неділя - 29-а по Зісланні Святого Духа, 16 - го Грудня, 2018 р.

Св. прор. Софонії.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

10:15 год. ранку – (✠ Теодора Совірка, зам. Марта Скрипочка) - укр. мовою.

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед або після Св. Літургію та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до о.пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбутти передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:15-1:35).

Детальніша інформація на фейсбуці:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу 1:30 – 2:15 год; (9-11 р.) 2:15 – 3:45 год; (11-15 р.) 3:45 – 5:15 год. Вчителі – п.

Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

"Матері в Молитві": наступна молитовна зустріч відбудеться **4- го січня 2019 р.** і розпочнеться **о 8:15 годині вечора.**

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослужіння. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді сьогодні (9 – го грудня 2018 р. о 12:00 год дня) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12:00 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації до вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Заповіт: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родина (*Holy Family Ukrainian Catholic Church*) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, після Божественних Літургій запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі!

Недільна Пожертва, 2 грудня, 2018 р.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$195, Тетрапод: \$3, Кава: \$145, квіти: \$60, Додаток: \$25, Мученики: \$20, Різне: \$35, Річний внесок: \$50, Вареники: \$42, Непорочне Зачаття: \$45, Місячна жертва на іпотеку - \$1,335, Недільна жертва – \$1,090, Разом - \$3,045.00.

Дорогі парафіяни! Управа нашої церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 2 – го грудня 2018 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймі час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священика.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці **грудні 2018 р.** наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас!

“На многая і благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Календарі та конверти на 2019 рік Ви можете придбати в неділю 16-го грудня 2018-го р. після Божественних Літургій.

2. Майбутні події:

А. Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться в неділю **16 грудня 2018 р.Б.**

Б. Дорогі Парохіяни: В другу суботу місяця січня 2019р. о 7 – й год. вечора буде відправлятися спеціальна Служба Божа за померлих у вашому наміренні. Якщо ви бажаєте, будь ласка напишіть імена померлих з ваших родин не пізніше 11 – го січня, щоб мати можливість їх споминути на кумулятивній Св. Літургії 12 – го січня.

В. Прихід св. Миколая будемо святкувати 9 грудня о 1 год по обіді. Додаткова інформація на додатку до вісника.

Г. Дорогі Парохіяни: Новорічна забава – 2018/2019 при нашій парафії відбудеться у **понеділок 31 грудня починаючи о 9 год. вечора.** Музика – від гурту “Ми - Українці”. Більша інформація прилучена до нашого вісника.

3. Висловлюємо нашу щирю подяку:

а. Родині Саміло які встановили для різдв'яних прикрас нашого храму три ялинки, а також прикрасили Церкву, поставили шопку і приготували Церкву до Різдв'яного часу. Парохіянам: п. Оксані Владичак, п. Галині Сабадах, п. Надії Сабадах які прийшли минулого тиждня та прикрасили ялинки в нашій Церкві та у притворі: п. Марті Скрипочці, п. Надії Руссо п. Ігорві, Василіві та Надії Приступа, які добровільно прийшли та прикрасили ялинки в нашому Парафіяльному Центрі. (Приносимо вам до відома, що панство Саміло придбали три пластикові ялинки, які коштували більше ніж 800 дол. і пожертвували для добра нашого храму).

б. Погребному домові *Frederick J. Chapey & Sons Funeral Home* за фінансування Церковних календарів (Григоріанський та Юліанський) на 2019 - й рік.

в. п. Петрові Кишинюк, який за останні п'ять місяців не тільки багато чого розмалював при нашому парафіяльному центрі, але виконав багато добровільної праці для добра нашого парафіяльного життя.

г. п. Мартину Сміт, який минулого тижня зголосився виконати необхідну працю зремонтувавши нашу опальну систему і тим наш храм заощадив додаткових витрат.

Нехай Бог поблагословить усіх волонтерів та жертводавців і винагородить сторицею.

4. Ми маємо на продаж вареники з картоплею, капуста з грибами, а також голубці з м'ясом, вартістю \$6.00 за порцію. Кошти з продажу ідуть для потреб нашої Церкви.

5. Дорогі Парохіяни: Кожен з нас прикрашає доми перед Різдвом. Просимо також пам'ятати про прикрасу Церкви у цей час. У ваших річних конвертах знаходяться конверти з назвою “flowers”, які просимо вживати при складанні пожертв для прикрас квітами нашого Храму на Різдв'яні свята. Заздалегідь дякуємо всім вам за вашу жертвенність.

6. Якщо хтось потребує відвідин священика в лікарні, вдома, або важко хворої особи, будь-ласка телефонуйте до Церкви і повідомте. Без вашого запрошення або дозволу, священик немає права відвідати хворого у лікарні.

7. Українська Суботня Школа організовує свято з нагоди празника 16 грудня ц.р. і запрошує усіх батьків та дітей які відвідують Суботню школу прийти на зустріч св. Миколая, котрий роздаватиме дітям подарунки. Більше інформації можете довідатись у додатку до парафіяльного вісника.

Запам'ятаймо:

1. - Коли ж Єдиний із Тройці задля невимовної своєї доброти прийняв людську природу, ставши до нас подібним, то довершилося з'єднання нез'єданого, змішання того, що не змішується, -

неописанного з описаним, необмеженого з обмеженим; того, що не має форми, з тим, що має зовнішню форму. Все це надзвичайне!

Тому Христос відтворюється на іконі, і невидимий стає видимим, дістає природне описання свого тіла той, хто задля свого Божества перебуває неописаним (*св. Теодор Студит, Перше заперечення іконоборцям*).

2. - Одного разу хтось запитав преподобного Антонія: «Що маю робити, щоб подобатися Богові?». Антоній відповів: «Три речі скажу тобі: куди б ти не пішов, завжди май Бога перед своїми очима; що б ти не робив, роби згідно з Святим Письмом; де б ти не перебував, не міняй скоро місця. Ці три речі виконуй, і будеш спасений» (*Вислови Отців пустині*).

3. - «Так» і «ні» - це тільки два слова, а все-таки, часто у цих двох слівцях міститься найбільше добро - правда, і крайня границя злоби - брехня. Чому я це говорю? Коли хтось з мучеників за Христа тільки нахилинням своєї голови притакнув, то це означало, що він виповнив усю побожність (*св. Василій Великий, Про Святого Духа*).

4. - Ті, що посвятилися Богові, обманюють себе, коли думають, що вони не потребують провідника. Ті, що вийшли з Єгипту, мали Мойсея за провідника, і ті, що втекли з Содоми - мали ангела (*св. Іван Ліствичник, Слово 1*).

5. - Не нарікаю, тільки Всевишньому дякую за всі малі терпіння, які мені посилає. Ці терпіння є завдатком спасіння і вічної нагороди, тому дуже ціню їх і за них цілим серцем дякую Богові (*митр. Андрей Шептицький, Подяка за побажання в день св. Андрія, 1934*).

6. - Якими повинні бути християни за Святим Письмом? Будівниками Божого храму, які кожну душу так приспособлюють, щоб вона була дібрана до основи апостолів і пророків [1 Кор. 3:10 і Ефес. 2:19] (*св. Василій Великий, МПр. 80, 1-21*).

7. - Багато спаслося без пророцтв і просвічень, без знаків і чудес, але без покори ніхто не ввійде до весільної кімнати, тому що покора - це сторож цих дарів, і без неї вони поведуть легковажних людей до руїни... Жаль підносить тих, що впали, плач за гріхи стукає до дверей неба, а свята покора їх відчиняє (*св. Іван Ліствичник, Слово 25*).

8. - Бог на землі, Бог між людьми; не у вогні і серед голосу труб; не на горі, що димить, або в темряві, ані в лянній і ревучій бурі, даючи закони, але в тілесній появі, лагідний і добрий перебуває з людьми. Бог у тілі не діє здалека, як у пророків, але злучений з природою, рівною людській природі, щоб у той спосіб через своє тіло, споріднене з нами, привести назад до себе все людство (*св. Василій Великий, Гомінія на Різдео Христове*).

Святого апостола Андрея Первозванного

Святий Андрей був перший серед апостолів, який пізнав Христа Спасителя і пішов за Ним, тому він називається "Первозванний". Євангелист Йоан розповідає, що коли Йоан Предтеча охрестив Христа Спасителя, то своїм учням сказав, що Христос – Син Божий. "Другого дня знову стояв Йоан там, ще й двоє з його учнів. Угледівши ж Ісуса, який надходив, – мовив: «Ось Агнець Божий». Почули двоє учнів, як він оте сказав, та й пішли за Ісусом. Обернувшись Ісус і побачивши, що вони йдуть, мовив до них: «Чого шукаєте?» Ті ж Йоану: «Равві, – що в перекладі означає: Учителю, – де перебуваєш?» Відрік він їм: «Ходіть та подивіться». Пішли, отже, і побачили, де перебуває, і того дня залишилися в нього. Було ж близько десятої години. Андрій, брат Симона Петра, був одним із тих двох, що, почувши Йоана, пішли за Ним" (Йо. 1, 35-40).

"О щасливий день, – вигукує святий Августин, – той день, коли вони перебували у Христа Спасителя! Хто бо може оповісти те, що вони тоді чули з божественних уст Ісуса!" Андрей, сповнений віри, спішить до Петра і каже йому: "«Ми знайшли Месію»... І привів його до Ісуса (Йо. 1, 41-42). Після цього обидва брати кидають свої сіті і дім у Капернаумі (родом були вони з Витсаїди, в Галилеї) й ідуть за Христом Спасителем. Апостол Андрей є свідком усіх чудес Ісуса, чує кожне Його слово, ділить з Ним нужду та переслідування і йде слідом за Ним. Після Зішестя Святого Духа, коли всі апостоли розійшлися проповідувати слово Боже, тоді і св. Андрей поніс серед поган світло правдивої науки. Святий Отці Церкви, зокрема Григорій Богослов, Григорій Великий, Йоан Золотоустий, Єронім, погоджуються з тим, що святий Андрей навчав у Греції, в Епірі, він просвітив Ахаю, і, згідно з переданням, він перший голосив слово Боже у Візантії, згодом названій Константинополем, де поставив єпископом Стахія, якого апостол Павло називає своїм возлюбленим (див. Рим. 16, 9). Найстаріші церковні письменники стверджують, що апостол Андрей проповідував науку Христову в Скитії, тобто на території Русі. Літописець Нестор та інші розповідають, на основі передання, що святий Андрей з учнями своїми йшов вгору по Дніпру, аж до пагорбів, де згодом постав Київ. Тут святий апостол переночував, а вранці, оглянувши оком той чудний розлогий Божий рай, сказав до учнів: "Бачите ті гори? Знайте, що на них засіяє благодать Божа і постане тут велике місто, і багато в ньому буде церков, і вся земля ця просвітиться святым хрещенням". І, поставивши тут хрест, пішов далі. Святий Андрей прийняв мученицьку смерть у Патрах, в Ахаї. На смерть його засудив намісник Егей (Єгеат), велів прив'язати святого апостола на скісному хресті. "А коли побачив він хрест, на котрім мав умерти, – каже святий Вернард, – то не зблід від його виду і не змінився на лиці, а повний радости молився: «О добрий, святий хресте, за яким я тужу вже так довго! Спокійно і радісно приходжу я до тебе. Ти прийняв мого Божественного Спасителя, прийми і мене, Його учня, щоб через тебе дійшов я до Нього!» Чи є це слова чоловіка, чи радше ангела? Це слова чоловіка, який був готовий так само страждати, як готові нині і ми, та який Бога любив з усього серця, і любов та була сильніша за смерть! О, якщо б ми мали таку любов, то яким солодким був би нам усякий труд, яким легким усяке умертвлення, яким милим усяке страждання! Тому шукаймо такої любови, а якщо її маємо, то зберігаймо її у собі і пам'ятаймо слова Спасителя, що той, хто хоче за Ним іти і бути Його учнем, хай несе свій хрест". Так каже святий Вернард. Святий апостол Андрей мучився на хресті три дні, а 30 листопада 62 р. його душа полетіла до неба, і "Первозванний" засів на престолі непроминаючої слави. Моці святого апостола Андрея у 355 р. було перенесено до Царгорода і складено разом з мощами святого євангелиста Луки і святого Тимотея у церкві святих Апостолів. Імператор Аркадій на

честь святого Андрея побудував у Царгороді величну церкву. Коли хрестоносці захопили Царгород, то кардинал Петро Капуанський у 1208 р. переніс моці святого до Італії, до міста Амальфі. У 1418 р. голову святого Андрея перенесли до Риму, до храму святого Петра. На Київській горі, де колись, згідно з переданням, апостол Андрей провів майбутнє Русі, смоленський князь Мстислав Романович у 1212 р. побудував церкву Воздвиження Чесного Хреста. Через шість років її перебудували і посвятили пам'яті святого Андрея.

І. Я. Луцик, "Життя святих, пам'ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає". Львів, Видавництво «Свічадо», 2013

Запам'ятаймо:

ЦІНА. Один шанований людьми священик, що служив на маленькій парафії, завжди вельми старанно готувався до недільної проповіді. Якось у храмі — то був Велико...дній ранок — він зійшов на казальницю. А в руці тримав іржаву металеву клітку, яку помістив так, щоб усі вірні могли її бачити. Парафіяни були здивовані. Священик тим часом говорив: «Учора, гуляючи, я зустрів хлопця з тією кліткою в руках. Були в ній три пташки, що аж тремтіли від холоду й страху. Я запитав юнака: - Що там у тебе за здобич, синку? - Три нікчемні пташки, - була відповідь. - І що ти з ними робитимеш? - спитав я. - Віднесу їх додому, побавлюся з ними досхочу, - відповів хлопець. - Дразнитиму їх, може, вирву кілька пір'їн. Вони ж почнуть боронитися... Буде класна забава. - Але рано чи пізно та забава тобі набридне. Що зробиш тоді? - Маю два коти, - сказав хлопчина. - Вони полюбляють пташине м'ясо. Віддам їх котам, і по всьому. Я замовк, а за хвилину спитав: - Скільки хочеш за тих птахів, синку? - Для чого вони вам, отче? Це ж польові пташки, нічого особливого. Співають негарно, й самі негарні! - переконував здивований хлопець. - Скільки хочеш за них? - наполягав я. Либонь, прийнявши мене за божевільного, юнак випалив: "П'ятдесят євро!" Я вийняв із кишені п'ятдесят євро й подав хлопцеві, який, схопивши гроші, зник умить. Далі я підняв клітку, що залишив юнак, і рушив до поля, туди, де росте густа трава й кілька дерев. Там, відчинивши клітку, випустив птахів на волю». Так отець парох пояснив, що то за клітка з'явилася на бильці казальниці. А тоді взявся оповідати ось таку історію: "Якось диявол заговорив з Ісусом. Нечистий саме вертався з Едемського саду, з почуттям триумфу та несказанної пиhi. - Господи, щойно я підкорив усе людство! Я влаштував пастку з принадою, що виявилася бездоганною. І тепер маю владу над усіма! - І що збираєшся з ними робити?" - спитав Ісус. Сатана відповів: "Награюся з ними донесхочу! Навчу їх, як паруватися, а потім розлучатися, як ненавидіти ближнього і заподіювати йому зло, як пити хмільні напої, палити тютюн і проклинати собі подібних. Навчу їх виробляти зброю — і рушниці, і бомби—й винищувати одне одного. Розкішна буде мені забава!" - А по тому, коли закінчиш бавитися, що з ними вчиниш? - допитувався Ісус. - Вигублю всіх! - крикнув нечистий, сповнений неймовірної погорди. - Що ти хочеш за них? - запитав Спаситель. - Прагнеш визволити людей з-під моєї влади? Вони ж бо не добрі — якраз навпаки: дуже і дуже лихі. Якщо наблизитися до них — вони Тебе зненавидять. Почнуть Тебе обльовувати, виклинати, а зрештою, заподіють Тобі смерть. Ні, Ти не можеш бажати їм визволення! - То що ти хочеш за них? - повторив запитання Ісус. Сатана подивився на Божого Сина з глузливою посмішкою і проказав: "Усю Твою кров, усі Твої сльози й Твоє життя!" Ісус погодився, не вагаючись, відтак на Голгофі оплатив названу ціну сповна. Закінчивши проповідь, священик забрав клітку з бильця і зійшов з казальниці. Це Моя заповідь, щоб ви любили одні одного, як Я вас полюбив! Ніхто не спроможний любити більше, ніж тоді, коли він за своїх друзів своє життя віддає. Коли ви робите все, що Я вам заповідаю, то ви - друзі Мої (Ін. 15,12-14)

ІСУСОВА МОЛИТВА

..... **Молитва в часі дня:** Поза часом, в якому виконуєш це правило, старайся цією молитвою виповнювати й освітлювати всі вільні хвилини дня: не на те, щоб відтягати увагу від твоїх обов'язків, але щоб Ти цілий день перебув і все виконував, мов дитина, яка інтенсивно займається своїм ділом, проте завжди над собою відчуває люблячий погляд матері. Цією молитвою стрічай усі порушення своєї душі, але уважай, щоб центром Твоєї уваги не був Ти сам і твої проблеми, а Христос, який приєднав Тебе до Себе і хоче, щоб Ти об'єднав усе своє життя в Ньому. Уживай цю молитву особливо в небезпеках і спокусах, бо це скріпить у Тобі певність про Божу поміч і пригадає Тобі небесний скарб, за який Ти змагаєшся. Правдиве є прислів'я, що „поки хто молиться, не згрішить”. Гріх нас перемагає тоді, коли перестаємо молитися. Не старайся рахувати молитви, які говориш поза правилом, упродовж дня, бо це може Тебе ввести в пусту високу думку про себе. Деякі всителі духовного життя приписують, як правило, більше число молитов – сотки й тисячі; інші навчають про координування слів молитви з ритмом серця або віддиху. Це все є засоби, які без досвідченого проводу нас виставлять на небезпеку спотворення Ісусової молитви. Суттєвим є стояти перед Богом з увагою в серці, з вірою й любов'ю, і з бажанням у всьому Йому одному віддатися. Крім особистого правила можна Ісусову молитву вживати і спільно з іншими, при чому звичайно опускається поклони, а молитву мовиться (наприклад, 50 або 100) швидшим темпом і наперемінно. Церковні книги-устави радять, щоб таким правилом заступити богослуження, коли хто не може піти до церкви. Пам'ятай понад усе, що правдива молитва є завжди даром від Бога: щоб Ти не уважав своїм власним осягненням те, Що є даром і дією благодаті. Дехто каже: „Змагайся присвоїти собі Ісусову молитву, бо це є правдива внутрішня молитва”. Неправильне таке мислення. Ісусова молитва є добрим засобом, щоб доходити до внутрішньої молитви, але сама собою вона не є внутрішньою молитвою, а таки зовнішньою. Вона є нашим зусиллям, – а внутрішня молитва є даром ласки. Очевидно, ніхто не здобуде небесного царства самою тільки молитвою, хоч яка вона висока. Треба добрих діл у службі Богові і ближньому, треба здобувати чесноти і викорінювати хиби, треба годуватися духовним хлібом – Словом Божим. Хто вживає Ісусову молитву, відчуває, що вона об'єднує ці різні зусилля, так що вони взаємно скріплюються і підтримуються. Практика Ісусової молитви, це не якась поодинокі побожна практика між іншими, а є вона програмою життя. Для кого є Ісусова молитва – така програма життя? Для кожного, незалежно від походження і стану, хто «скуштував, який добрий є Господь» (Пс. 33,9), і хоче всяким зусиллям здобути постійне перебування в Божому царстві – у Божому житті – вже тут на землі, у людській буденщині.

Св. Тайна подружжя

Вінчання — церковний шлюб, одне з таїнств — союз чоловіка та жінки, освячений церквою, де, як вважається, Господь своєю присутністю з'єднує душі в єдине ціле. В таїнстві вінчання Господь подає свою благодатну допомогу, щоб подружжя мало змогу бороти всі негаразди, які трапляються у спільному житті. Церквою шлюб сприймається як таїнство, причому таїнством є не стільки вінчання, скільки сам шлюб як союз чоловіка і жінки, освячений церквою.

Значення та історія таїнства вінчання - Церква надає велике значення цьому таїнству, небезпідставно вважаючи, що кожна благословенна церквою сім'я є її символом. Православне богослов'я вважає, що утворення шлюбного союзу можливо тільки в Церкві з благословення єпископа чи священника. Згідно такої точки зору, церква своїми священнодіями і молитвами прикликає на наречених

благословення Боже. Шлюб починається з церковного благословення і продовжується протягом всього життя подружжя. Вважається, що Дух Святий наділяє християнське подружжя ласкою, щоб вони могли вірно виконувати свої обов'язки і разом служити Богові, заслуговуючи собі на вічне життя. Апостол Павло порівнює Таїнство Шлюбу з тайною єднання Христа з Церквою і говорить: «Ця велика таємниця...» (Еф. V, 32). «Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й пристане до жінки своєї, і стануть вони одним тілом» (Буття II,24), — так визначає Господь суть цієї тайни. Древня Церква в ті часи ще не знала спеціального чину вінчання. Тодішнє таїнство шлюбу полягало в благословенні та короткій молитві єпископа, спільну участь нареченого й нареченої в Святій Євхаристії. Окремий чин вінчання є досить пізнього походження та відомий не раніше IX століття. Втім, здійснити таїнство одруження не в усі часи було доступним, а в радянські — жорстоко переслідувалось. За радянських часів священне таїнство замінила буденна процедура в ЗАГСі. За подружнє вінчання, однаково, як і за хрещення дитини, можна було не лише поплатитись партквитком, а й роботою. Тому християнські пари, які за будь-яку ціну хотіли пройти крізь це чистилище, вінчались таємно, нерідко при зачинених дверях церкви, вночі або у священників вдома. Після проголошення незалежності в Україні давня традиція відродилася. Не здійснюють таїнство вінчання під час чотирьох великих постів, масляної і великодняної неділі та великих релігійних свят.

Обручення - Таїнство вінчання починається з обручення, званого теж як заручини. Після молитв на пальці молодим одягають обручки. Перед цим ці обручки клали на престол, і таким чином їх освячували. Після обручення молодих ведуть на рушник. Заручини вважаються скріплення перед Богом і Церквою взаємних обіцянок майбутніх наречених. Заручинам передують благословення батьків і духовного отця.

Обряд вінчання - Вінчатись у церкві можна лише один раз. До вінчання у церкві допускаються лише люди охрещені. В українських селах священник попереджає прихожан про вінчання подружньої пари за два місяці до цієї дати. Якщо хтось з односельчан знає про якісь перешкоди, він повинен попередити священника. Як і до кожного церковного таїнства, найкращою підготовкою до таїнства вінчання є піст та молитва. Під час звершення таїнства вінчання наречені тримають у руках запалені свічки. Світло — це знак радості, тому запалені свічки символізують радість зустрічі двох закоханих людей. Одночасно — це символ їх чистоти і непорочності.

Обмін перснями - Здавна ознакою одруження були обручки — спеціальні персні. Требник приписує золотий перстень для нареченого і срібний — для нареченої. Золотий перстень символізує своїм блиском сонце, світлу котрого уподобляється чоловік у шлюбному союзі; срібний — символізує місяць, менше світило, яке світить відбитим сонячним світлом. Перстень — знак вічності і неперервності шлюбного союзу, бо неперервна і вічна благодать Святого Духа. Після накладання перснів, на знак однодушності, згоди і взаємодопомоги у сімейному житті, наречений і наречена обмінюються перснями при участі весільного друга нареченого чи священника. Після потрібної переміни перснів срібне залишається у нареченого, а золоте — у нареченої на знак того, що жіночий слабкості передається мужній дух. У сучасній практиці обидва персні — золоті (навіть можуть мати прикраси із дорогоцінного каміння). Климент, єпископ Олександрійський, у II-ій главі свого «Педагога» говорить: «Чоловік повинен дати дружині золотий перстень не для її зовнішньої краси, але для того, щоб покласти печатку на господарство, яке з тієї миті переходить у її розпорядження і доручається її турботам». **далі буде....**